

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกได้รับความรู้ใหม่ที่พิเศษสุด ลูกรู้ว่าพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือนักแสดง ไม่สามารถมีบทบาทของใครเป็นเช่นเดียวกันกับของผู้อื่นได้.

คำถาม: วิธีการใดที่ลูกๆ นักบรรพทางจิตได้รับเพื่อที่จะเอาชนะมา?

คำตอบ: โอนักบรรพทางจิต, ให้เฝ้าแต่ทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ! กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ! ตั้งแต่เข้าประตูและฝึกฝนการอยู่ในการจดจำระลึกถึงและลูกจะได้รับชัยชนะเหนือมายา ลูกจะได้รับการปกป้องจากความคิดรูปแบบที่ผิดๆ วิธีการที่หวานชื่นของการจดจำระลึกถึงจะทำให้ลูกเอาชนะมา

เพลง: พายุจะสามารถทำอะไรกับผู้ที่มิมีมิตรร่วมทางชีวิตเป็นพระเจ้า?

โอมขานติ เพลงนี้ได้มีการแต่งขึ้นโดยมนุษย์ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของเพลงนี้เลย ผู้ทำบคตี่ร้องสรรเสริญและร้องเพลงแสดงบคตี่ แต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาร้องสรรเสริญมากมาย ลูกๆ ไม่ต้องร้องสรรเสริญใคร ลูกๆ ก็ไม่เคยยกย่องพ่อของตน พ่อฉันรู้ว่าพวกเขาคือลูกๆ ของเขาและลูกๆ ก็รู้ว่าเขาคือพ่อของพวกเขา ในเวลานี้ประเด็นนี้ไม่มีขีดจำกัด กระนั้นก็ตามทุกคนจดจำพอที่ไม่มีขีดจำกัด แม้กระทั่งในเวลานี้พวกเขาก็เฝ้าแต่จดจำท่าน พวกเขาพูดกับพระเจ้า: โอบาบา! ชื่อของท่านคือชีพบาบา เช่นที่พวกเราคือดวงวิญญาณ ดังนั้นชีพบาบาเองก็เป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดและท่านเรียกว่าเป็นผู้ที่สูงที่สุด พวกเราคือลูกๆ ของท่าน ท่านเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน สถานที่อยู่อาศัยของท่านคือที่ใด? ในอาณาเขตสูงสุด ทุกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณคือนักแสดง ลูกรู้ว่านักแสดงทั้งหมดในการเล่นนั้นตามลำดับกันไป, แต่ละคนได้รับเงินเดือนตามบทบาทของเขา ทุกดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ที่นั่นคือนักแสดง อย่างไรก็ตามลูกแต่ละคนได้รับบทบาทตามลำดับกันไป พ่อทางจิตนี้และอธิบายว่าจิตนั้นมีบทบาทที่ไม่สูญสลายถูกบันทึกอยู่ในพวกเขาอย่างไร ไม่สามารถมีสองดวงวิญญาณใดมีบทบาทเดียวกัน ไม่ใช่ทุกคนสามารถมีพลังกำลังเดียวกัน ลูกรู้ว่าบทบาทที่ดีที่สุดคือบทบาทของผู้ที่เข้ามาในลูกประจำของรูตราของชีวก่อน นักแสดงที่ดีมากในละครได้รับการยกย่องอย่างมาก ผู้คนไปที่นั่นเพื่อจะดูพวกเขา ที่นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเดียวกันอยู่ที่จุดยอดสุดของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกแม้กระทั่งที่จะพูดว่าท่านคือนักแสดงที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด เป็นผู้สร้างและผู้กำกับ นักแสดงและผู้กำกับอื่นๆ ทั้งหมดนั้นมีขีดจำกัด พวกเขาทั้งหมดได้รับบทบาทที่เล็กของพวกเขา เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาท อย่างไรก็ตามเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงพูดว่านั่นเป็นบทบาทของบุคคลนั้น พ่อพูดว่า: ทั้งบทบาทอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อได้อธิบายแล้วว่าในยุคทองทุกคนนั้นมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ที่นี่ในยุคเหล็กพวกเขานั้นไม่ได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและพวกเขาก็ไม่รู้จักพ่อ เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกก็รู้จักพ่อด้วยเช่นกัน ลูกๆ บราห์มินกำลังได้รับความรู้ที่พิเศษสุด ลูกรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นนักแสดงอย่างไร ทุกคนได้รับบทบาทของเขาเอง นั้นไม่สามารถมีสองดวงวิญญาณใดมีบทบาทเดียวกัน เป็นดวงวิญญาณที่มีบทบาททั้งหมดบันทึกอยู่ในพวกเขา ในความเป็นจริงเป็นดวงวิญญาณที่รับบทบาทในละครเป็นดวงวิญญาณที่รับบทบาทที่ดี ดวงวิญญาณพูดว่า “ฉันคือผู้ว่าราชการ” หรือ “ฉันเป็นผู้ขึ้นผู้ขึ้น” อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทองพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณและพวกเขาต้องละวางและใช้อีกร่างหนึ่ง ไม่มีใครที่นั่นรู้จักพระเจ้า ในเวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่ง ลูกๆ บราห์มินนั้นสูงส่งยิ่งกว่าศุทธและเทพ บราห์มินมากมายเหล่านั้นผู้ที่ได้กลายเป็นเช่นนั้นมาจากที่ใด? นับหมื่นนับแสนไปยังนิทรรศการ และผู้ที่รับความรู้และเข้าใจความรู้น้อย่างดีมาก็กลายเป็นปวงประชา ราชาแต่ละองค์นั้นมีปวงประชามากมาย ลูกกำลังสร้างปวงประชามากมาย บางคนก็เข้าใจความรู้นี้จากเครื่องฉายภาพและนิทรรศการและกลายเป็นผู้ที่ดีมาก พวกเขาเรียนรู้ทุกสิ่งและมีโยคะด้วยเช่นกัน เวลานี้พวกเขาจะเฝ้าแต่ปรากฏตัวขึ้น ปวงประชาที่จะปรากฏตัวขึ้น ผู้ที่มั่งคั่ง ราชา ราชนีและผู้ที่ยากจนทั้งหมดนั้นจะปรากฏขึ้น มีเจ้าชายเจ้าหญิงอยู่มากมาย เจ้าชายและเจ้าหญิงต้องถูกสร้างขึ้นเพื่อยุคทองและยุคเงิน จะไม่ได้มีเพียง 8 หรือ 108 ในพวกเขา พวกเขาทั้งหมดกำลังถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ ลูกเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ การจัดงานของลูกก็ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกเคยทำสิ่งนี้แล้วหลายต่อหลายครั้ง ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกทำธุรกิจนี้เท่านั้น อะไรอื่นเล่าที่ลูกจะทำ? พ่อมาเพื่อจะชำระล้างผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้เรียกว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ทุกสิ่งนั้นตามลำดับกันไป ทุกคนพูดเกี่ยวกับใครบางคนที่ทำให้คำบรรยายที่ดีว่า ผู้นั้นผู้นี้ให้คำบรรยายที่ดีมาก และแล้วเมื่อเขาได้ยินใครบางคนอื่น พวกเขา ก็พูดว่าบุคคลแรกนั้นได้เคยอธิบายได้อย่างดีมาก และแล้วหากคนที่สามนั้นดียิ่งกว่าคนที่สอง, พวกเขา ก็พูดว่า “ผู้นี้ดีกว่าสองคนนั้น” ลูกต้องทำความเพียรพยายามในแต่ละประเด็นที่จะไปล้ำหน้าผู้อื่น ผู้ที่ฉลาดก็จะยกมือของเขาในทันทีทันใดที่จะให้คำบรรยาย ลูกทั้งหมดคือผู้เพียรพยายาม เมื่อลูกก้าวหน้าไปลูกก็จะกลายเป็นรถไฟอีเมล (รถไฟด่วน) มามานั้นเคยเป็นรถไฟด่วน ลูกไม่สามารถรู้เกี่ยวกับบาบาเพราะท่านทั้งสองนั้นอยู่ด้วยกัน ลูกไม่สามารถที่จะบอกว่าผู้ใดกำลังพูด ลูกต้องคิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังอธิบาย บัพและดาตาทั้งสองนั้นรู้แต่ท่านคือผู้เดียวที่รู้ถึงสิ่งที่อยู่

ภายในแต่ละคน ภายนอกท่านก็พูดว่า: ผู้นี้ฉลาดมาก พ่อฉันพอใจที่ได้ยินคำยกย่อง เมื่อลูกของใครบางคนศึกษาเล่าเรียนเป็น
 อย่างดีและได้รับสถานภาพที่สูง พ่อของเขาก็เข้าใจว่าบุตรชายจะประกาศชื่อเสียงของเขา ใครก็ตามสามารถที่จะเข้าใจเมื่อลูกคน
 นั้นคนนั้นฉลาดในงานรับใช้ทางจิตนี้ สิ่งหลักคือการอธิบายสารของพ่อในการบรรยาย บาบาก็ให้ตัวอย่างของใครบางคนผู้ที่มีลูก
 ทำคนแก่ลูกแล้ว แต่เมื่อเขาถูกถามว่าเขามีลูกกี่คน เขาก็ตอบว่าเขามีลูกสองคน บุคคลหนึ่งนั้นก็พูดกับเขาว่า: แต่ท่านมีลูกห้าคน!
 และแล้วเขาก็ตอบว่า: แต่ฉันมีลูกที่มีค่าเพียงสองคนเท่านั้น! เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ มีลูกๆ มากมาย พ่อพูดว่า: ลูกสาวคนนี้
 ดอกเตอร์เนอร์มาลานั้นดีมาก เธออธิบายให้กับพ่อทางร่างของเธอด้วยความรักเป็นอย่างมากและทำให้เขาเปิดศูนย์ให้เธอ นี่คือ
 งานรับใช้ของบาร์ต ลูกกำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ รวีนได้ทำให้บาร์ตนี้กลายเป็นนรก ไม่ได้มีเพียงสีดำเดียวในกรงขัง
 แต่ลูกทั้งหมดคือสีดำที่อยู่ในกรงขังของรวีน พวกเขาได้เขียนเรื่องเล่ามากมายในคัมภีร์ หนทางของบัคตินั้นอยู่ในละครด้วยเช่นกัน
 ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นตั้งแต่ยุคทองจะชั่วร้าย ลูกกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและลูกก็กลายเป็นผู้
 กราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาและเปลี่ยนลูกจากผู้กราบไหว้บูชาให้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ก่อนอื่นลูก
 กลายเป็นยุคทองและแล้วก็ยุคเหล็ก ในยุคทองเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์แห่งสุริยะวงศ์ อาณาจักรของรามคือจินตรา
 วงศ์ ในเวลานี้ลูกทั้งหมดคืออนักรบทางจิต ผู้ที่ไปสู่สนามรบถูกเรียกว่าเป็นนักรบ ลูกคืออนักรบทางจิตในขณะที่ผู้อื่นนั้นคือนักรบ
 ทางร่าง การทะเลาะเบาะแว้งและการบราของพวกเขาก็ไปด้วยพลังทางวัตถุ ในตอนเริ่มต้นพวกเขามีการต่อสู้ด้วยการใช้มือต่อ
 มือ พวกเขาจะรบราฆ่าฟันและกันและหนึ่งในพวกเขาจะได้รับชัยชนะ เวลานี้พวกเขาได้สร้างระเบิด ฯลฯ ลูกคืออนักรบและพวก
 เขาเองก็เป็นนักรบเช่นกัน ลูกได้รับชัยชนะเหนือมายาด้วยการทำตามครีมีท ลูกคืออนักรบทางจิต เป็นจิตวิญญาณที่ทำทุกสิ่งด้วย
 อวัยวะประสาทสัมผัสของร่างกาย พ่อมาและสอนจิตวิญญาณ: ลูกๆ เมื่อลูกจดจำพ่อ มายาจะไม่กินลูก บาปของลูกจะได้รับการ
 ปลดปล่อยและลูกจะไม่มีความคิดที่ผิด ด้วยการจดจำพ่อก็จะมีความสุขด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองพ่อจึงบอกลูกให้ฝึกฝนสิ่งนี้ในตอน
 เช้าตรู่: บาบ่า ท่านหวานชื่นอย่างยิ่ง! เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: “บาบ่า!” พ่อได้ให้การตระหนักรู้แก่ลูกแล้ว: พ่อคือพ่อของลูก
 พ่อได้มาเพื่อบอกลูกถึงความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก นี่คือการตื่นไม่โลภมนุษย์ที่กลับหัว นี่คือการมนุษย์ของ
 ศาสนาที่หลากหลาย สิ่งนี้เรียกว่าเป็นการละเล่นที่หลากหลาย พ่อได้อธิบายแล้วว่าท่านคือเมล็ดของต้นไม้มนุษย์นี้ ผู้คนนั้น
 จดจำท่าน บางคนก็เป็นของต้นไม้หนึ่งและผู้อื่นก็เป็นของต้นไม้อื่น พวกเขาเฝ้าแต่ปรากฏขึ้นตามลำดับกันไป ละครนี้ถูกกำหนด
 ไว้แล้ว มีคำกล่าวว่าได้มีการส่งผู้หนึ่งผู้หนึ่งไปเป็นผู้ก่อตั้งศาสนานั้น อย่างไรก็ตามไม่ได้มีการส่งใครไปจากที่นี่ ทั้งหมดนี้ชั่วร้ายตาม
 ละคร เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งศาสนาและอาณาจักรพร้อมกัน ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้ ในเวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน
 เปลวไฟของการทำลายล้างต้องปรากฏขึ้น นี่คือการบูชายัญของความรู้ของชีพบบา พวกเขาได้ให้ข้อรูตร้ากับไฟนี้ ลูกๆ บราห์ม
 นถูกสร้างขึ้นผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ลูกนั้นสูงสุด ช่วงอายุอื่นๆ นั้นปรากฏขึ้นภายหลัง ในความเป็นจริงทั้งหมดคือลูกๆ ของบ
 ราห์มา บราห์มาเรียกว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ มีต้นไม้เผ่าพันธุ์ ที่มาก่อนคือบราห์มาที่สูงที่สุดและแล้วต้นไม้เผ่าพันธุ์ที่เหลือนั้นก็
 ขยายตัว ผู้คนก็ถามว่าพระเจ้าสร้างโลกอย่างไร สิ่งสร้างนั้นอยู่ที่นั่น เมื่อพวกเขาอยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ พวกเขาเรียกร้องเรียกหาท่าน
 ท่านมาและทำให้โลกที่ไม่มีความสุขนั้นมีความสุข เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขได้
 โปรดมา! พวกเขาได้เก็บชื่อฮาริวไว้ ฮาริวหมายถึง “ประตูลู่พระเจ้า” คงคาก็ไหลมาจากที่นั่น พวกเขาเชื่อว่าด้วยการอาบใน
 คงคาพวกเขาจะสามารถผ่านประตูลู่พระเจ้าได้ แต่ประตูลู่พระเจ้าอยู่ที่ใด? พวกเขาพูดถึงกฤษณะในวิธีนี้ เป็นชีพบบาที่เป็นพระ
 เจ้า, ผู้เป็นประตูลู่ ท่านคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ก่อนอื่นลูกต้องไปบ้าน เวลานี้ลูกๆ รู้เกี่ยวกับพ่อและบ้าน
 ของลูก บัลลังก์ของพ่อฉันสูงกว่าเล็กน้อย ในลูกประจำก็มีดอกไม้ (กุ) และลูกปิดคู้ยู่เบื้องล่างนั้น และพวกเขาก็พูดถึงลูกประจำ
 ของรูตรา ลูกประจำของรูตราต่อมากลายเป็นลูกประจำของวิษณุ ผู้ที่กลายเป็นพวงมาลัยรอบคอวิษณุและแล้วก็ปกครองใน
 แผ่นดินวิษณุ ไม่ได้มีลูกประจำของบราห์มิน เพราะสิ่งนั้นเฝ้าแต่ขาดตอนครั้งแล้วครั้งเล่า พ่ออธิบาย: ทุกสิ่งนั้นตามลำดับกันไป
 วันนี้ลูกกำลังก้าวหน้าไปอย่างดีและวันพรุ่งนี้ก็จะมีความสุขและลางร้ายและลูกก็อยู่อย่างหย่อนยาน พ่อพูดว่า: บางคนก็เป็นของพ่อ
 พวกเขาตะลึงงันในความรู้ที่พวกเขาได้ยิน พวกเขาพูดถึงความรู้ พวกเขาแม้กระทั่งเข้าถ้ำและพวกเขาก็ได้ถูกร้อยเข้าไปใน
 ลูกประจำ และแล้วพวกเขานั้นก็หันห่างไปอย่างแท้จริงและดังนั้นจึงกลายเป็นสัปเหร่อ ดังนั้นจะสามารถมีการสร้างลูกประจำขึ้นมา
 ได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่าลูกประจำของบราห์มินไม่สามารถสร้างขึ้นได้ ลูกประจำของผู้ที่บัคตินั้นแยกห่างจากลูกประจำของ
 รูตรา ในลูกประจำของผู้ที่บัคติ มีรำนั่นคือคนหลักของฝ่ายหญิง และนารานั้นเป็นของฝ่ายชาย นี่คือการประจำของรูตรา เพียง
 ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อมาและประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยเป็นนายแห่ง
 สวรรค์และเวลานี้เป็นนรก พ่อพูดว่า: เตะนรกออกไปและประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองสวรรค์ที่รวีนได้ขโมยไปจากลูก
 เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก ท่านรู้ถึงคัมภีร์และการจารึกแสงบุญทั้งหมด ท่านคือเมล็ด มหาสมุทรแห่ง

ความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบ ดวงวิญญาณพูดเช่นนั้น พ่ออธิบายว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายของยุคทอง นั้นเคยเป็นเช่นไรก่อนที่พวกเขาจะมีชีวิตอยู่? แนนอนนี่ต้องเคยเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กเมื่อมียุคแห่งการบรรจบพบกันซึ่งต่อมาได้กลายเป็นสวรรค์ พ่อฉันเรียกว่าเป็นผู้สร้างสวรรค์ ท่านคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาได้รับมรดกของเขาจากใคร? จากพ่อ, ผู้สร้างสวรรค์ นี่คือมรดกของพ่อ ลูกสามารถถามใครก็ตามว่าลักษมีและนารายณ์ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่พวกเขาเคยมีในยุคทองอย่างไรและจะไม่มีใครสามารถบอกลูกได้ แม้กระทั่งดาฉันก็พูดว่า: พ่อไม่รู้สิ่งนี้ พ่อเคยกราบไหว้บูชาพวกเขา แต่พ่อไม่ได้รู้สิ่งใด เวลานี้พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ลูกศึกษาราชโอยะในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ราชาโอยะนั้นได้อ้างอิงไว้ในกิตะ ราชาโอยะไม่ได้อ้างอิงไว้ที่ใดอื่นนอกเหนือจากในกิตะ พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา พระเจ้าได้มาและได้ให้ความรู้แก่ลูกที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นนารายณ์ คัมภีร์หลักของบาร์ตคือกิตะ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรที่กิตะได้ถูกสร้างขึ้น พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร ผู้ที่เคยได้รับอาณาจักรก็สูญเสียอาณาจักรและได้อยู่อย่างทาโมประธานและไม่มีความสุข นี่เป็นอาณาจักรของราวัน นี่เป็นเรื่องราวของทั้งบาร์ต บาร์ตนั้นรอบด้าน (คงอยู่ตลอดเวลา) ทั้งหมดนั้นมาภายหลัง พ่อพูดว่า: พ่อบอกลูกถึงความลับของ 84 ชาติเกิด 5000 ปีที่แล้วลูกเคยเป็นเทพ ลูกนั้นไม่รู้แม้กระทั่งเกี่ยวกับการเกิดของลูก โอ ผู้คนของบาร์ต พ่อมาในเวลาสุดท้าย หากท่านจะมาในตอนเริ่มต้น ท่านจะสามารถให้ความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบแก่ลูกได้อย่างไร? หากประชากรโลกไม่ได้ขยายตัว ท่านจะสามารถอธิบายสิ่งนั้นได้อย่างไร? ไม่มีคำตอบสำหรับความรู้ที่นั่น เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้น ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่พ่อให้ความรู้แก่ลูก ท่านคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ แนนอนนี่ท่านต้องมาในตอนสุดท้ายเพื่อพูดความรู้ ท่านจะสามารถบอกอะไรแก่ลูกในตอนเริ่มต้น? ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโอยะแก่ลูก นี่คือนิทเวียลลียะของรัฐบาลพันดาฟ ในเวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน พวกเขาได้นั่งลงและแสดงกองทัพของยาดาวาส มราวาสและพันดาวาส พ่ออธิบายว่า: ยาดาวาสและมราวาสนั้นมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง พวกเขาเฝ้าแต่ดูถูกดูหมิ่นกันและกัน พวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในแมวและสุนัข อย่างไรก็ตาม พันดาวาสมีสติปัญญาที่มีความรัก มิตรร่วมทางของพันดาวาสคือพระเจ้าตัวท่านเอง พันดาวาสหมายถึงผู้นำทางทางจิต เขาเหล่านั้นคือผู้นำทางทางร่าง ในขณะที่ลูกคือผู้นำทางทางจิต อัจจะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเล่นบทบาทของนักแสดงเอกในการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ นักแสดงแต่ละคนมีบทบาทของเขาเอง ดังนั้นอย่าได้เปรียบเทียบบทบาทของลูกกับบทบาทของใครอื่น
2. ให้ตื่นแต่เช้าตรู่และพูดกับตนเอง ผีฝึกการอยู่อย่างแยกห่างจากอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกาย บาบ่า ท่านนั้นหวานชื่นอย่างยิ่ง! ท่านให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่พวกเรา

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังด้วยพลังการดูดดึงและดูดดึงสันสการ์ดั้งเดิมของลูกและกลายเป็นตัวของสิ่งนั้น พื้นฐานหลักของความเพียรพยายามของลูกคือพลังการดูดดึง นักวิทยาศาสตร์สามารถดูดดึงเสียงอย่างมากล่วงหน้าเช่นเดียวกัน ลูกผู้ที่มีพลังความเจียบ ต้องดูดดึงสันสการ์เทพดั้งเดิมของลูก สำหรับสิ่งนี้ ให้มีสำนึกอยู่เสมอลูกเคยเป็นเช่นนั้นและลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง มากเท่าที่ลูกดูดดึงสันสการ์เหล่านั้น ลูกจะกลายเป็นตัวของสิ่งเหล่านั้นได้มากตามนั้น ให้มีประสบการณ์ว่าสิ่งนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วเป็นราวกับว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องของ “เมื่อวานนี้” ทำให้สำนึกของลูกสูงส่งและกระจ่างชัดอย่างมาก และแล้วลูกจะกลับมามีพลัง

คติพจน์: ลมหายใจของชีวิตบราห์มินคือความสุข ลูกอาจจะออกจากร่างของลูก แต่อย่างได้ปล่อยความสุขของลูกไป

*** โอม ขานติ ***